

РЕШЕНИЕ

№ 1287

гр. София, 13.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 18.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **9577** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод жалба с вх. № 26160 от 10.09.2024 г. и вх. № 27405 от 01.10.2024 г. по описа на Административен съд – София град, подадена от М. И., гражданин на Република С., [дата на раждане], притежаващ паспорт №[ЕИК], издаден от сръбските власти на 21.06.2021 г., чрез процесуалния представител адв. Е. Г. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица] срещу Заповед № 114/24-4332-004774 от 27.08.2024 г., издадена от И. И. И., на длъжност „младши инспектор“, група „ООР“, сектор „Охранителна полиция“, 06 Районно управление (РУ) при Столична дирекция на вътрешните работи (ОПП-СДВР) за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП, с която на жалбоподателя е ПАМ „в качеството му на собственик, прекратяване на регистрацията на МПС БМВ 520 D XDRIVE с табели с регистрационен номер BG110AS, за срок от 6 месеца“.

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като е издадена в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Излагат се доводи, че административният орган не е установил по безспорен и несъмнен начин наличието на материалноправната предпоставка, с която законът свързва налагането на ПАМ по чл. 171, т.2а, б.„б“ ЗДвП. Посочва се, че употребата на алкохол не е установено по безсъмнен начин, тъй

като оспорващият е оспорил показанието на използвания полеви тест, извършен с Алкотест Дрегер. На следващо място се твърди, че обжалваната заповед е издадена в нарушение на чл. 59, ал.1, т. 4 АПК, защото не са изложени конкретни и подробни мотиви, административният орган е достигнал до някакви свои неясни и неправилни изводи и заключения, които не намират опора в законови разпоредби. Инвокират се съображения, че обжалваният акт не съответства на целта на закона и на принципа на съразмерност, посочен в чл. 6 АПК. В хода на съдебното производство, жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява. С жалбата се претендират разноски.

Ответникът – И. И. И., младши инспектор, група ООР, сектор „Охранителна полиция“, 06 РУ - СДВР, редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. Г., която оспорва жалбата, предлага да не се уважава, да се потвърди разглеждания акт, претендира разноски и прави в условията на евентуалност възражение за прекомерност на търсеното от оспорващия адвокатско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Заповедта, която е предмет на обжалване в настоящето производство, е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), серия АД, бланков № 0626279 от 27.08.2024 г., съставен от А. А. С., на длъжност „младши инспектор“ при 06 РУ-СДВР, с който е установено, че М. И., [дата на раждане], гражданин на С., на същата дата около 23,35 часа, в [населено място], по ул. Обзор, срещу № 32, с посока на движение от [улица] - ма, управлява личния си лек автомобил БМВ 520D XDRIVE, с рег. № BG1102AS. Жалбоподателят е изпробван за употреба на алкохол в издишания въздух с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“, с фабричен номер 0405, поредна проба номер 1624 и е установена употребата на алкохол в размер на 2,16 промила. Издаден е талон за медицинско изследване № 0190875 за УМБАЛ „Св. А.“, [населено място]. Установеното нарушение е квалифицирано като такова по чл. 5, ал. 3, т.1 от ЗДвП. В АУАН не е записано жалбоподателят да е има възражения. С акта са иззети СУМПС – Република С., СРМПС – Република С., и 2 бр. табели с номер BG1102AS.

Въз основа на данните в административната преписка, ответникът по делото е издал обжалваната заповед за прилагане на ПАМ на 27.08.2024 г., като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП за прилагане на тази мярка, а именно „прекратяване на регистрацията на МПС БМВ 520D XDRIVE с табели с регистрационен номер BG1102AS за срок от 6 месеца“.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните документи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата в подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14- дневен преклузивен срок. Изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал.1 от АПК) и на основанията, посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че не е издадена от компетентен орган и не отговаря на изискванията за форма и

съдържание на административните актове, посочени в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и чл. 172, ал.1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, 2а, 4, 5, буква „а“, т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност. Компетентността на полицейския инспектор. при 06 РУ-СДВР по издаване на процесната заповед, произтича от Заповед № 8121з-1632 от 02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, Заповед № 513з-4533 от 31.05.2022 г. и Заповед № 513з-6400 от 07.07.2023 г. на директора на СДВР и Удостоверение рег. № 513р – 122556 от 27.11.2024 г. на началник на 03 сектор към отдел „Човешки ресурси“ при СДВР.

При издаването на заповедта, с която на оспорващия е наложена ПАМ, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Според разпоредбата на чл. 172, ал.1 от ЗДвП, ПАМ по чл. 171, т.,2,2а,4, т. 5, буква „а“, т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Освен това, настоящият състав на съда намира оспорената заповед за издадена в съответствие с изискванията за форма на административните актове по смисъла на чл. 59, ал.2 от АПК, предвид направеното в същата посочване на фактическите и правни основания, послужили за издаването на заповедта, както и редът за нейното оспорване.

На следващо място, според посочената като правно основание за прилагане на процесната ПАМ разпоредба на чл. 171, т. 2 а от ЗДвП, в приложима редакция, за срок от 6 месеца до една година се прекратява регистрацията на МПС на собственик, който управлява МПС, без да притежава съответното свидетелство за управление и/или е употребил алкохол с концентрация в кръвта над 0,5 на хиляда и/или наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози, както и на собственик, чието МПС е управлявано от лице, непритежаващо съответното свидетелство за управление.

По делото не е спорно, че на 27.08.2024 г. жалбоподателят е управлявал собствения му лек автомобил BMB 520D XRIVE, с рег. № BG1102AS, след употребата на алкохол, първоначално установено с техническо средство Алкотест Дрегер, който е отчел 2,16 промила. Окончателното определяне на концентрацията на употребения алкохол е на базата на посоченото в приетия по делото Протокол за химическо изследване за определяне концентрацията на алкохол в кръвта № 599 от 28.08.2024 г., изготвен в МБАЛ „Света Анна – София“ АД (л. 63), в който е установено, че в кръвта на М. И. има етилов алкохол в количество 1,98 промила.

Оспорената, в настоящето производство, заповед е издадена на основание чл. 171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП, който текст предвижда „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за

отговорността му, но за не повече от 18 месеца.“ Задължителна предпоставка за законосъобразност на наложената на оспорващия ПАМ е управлението на МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване. В случая жалбоподателят е изпробван с техническо средство – Дрегер тест 7510 и е дал кръвна проба, която потвърждава употребата на алкохол.

Видно от съдържанието на разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП императивно въвежда ПАМ по отношение на лице, което управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година. Следователно, за да се наруши тази забрана трябва да са налице две кумулативни предпоставки: Първо, лицето към момента на проверката да управлява МПС и в резултат на проверката да се установи, че то е употребило алкохол. Която и от тези две предпоставки да не е налице, то не може да се вмени извършването на нарушение по чл. 171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП. В случая обстоятелството за управление не се оспорва. Не е спорно и второто кумулативно изисква – да е употребен алкохол и количеството да е над 0,5 промила.

С нормата на чл. 171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП законодателят е предвидил, че за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения и налагането на ПАМ по отношение на лице, което управлява МПС след употреба на алкохол, установена с медицинско изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – административната мярка е прекратяване на регистрацията на ППС на собственик, който управлява МПС, за срок от 6 месеца до една година. В случая ПАМ е наложена в минимален срок от 6 месеца.

С оглед горното съдът намира обжалвания административен акт за законосъобразен, поради което следва да се отхвърли жалбата.

При този изход на спора, следва да се уважи искането на юрк. Г. за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на ответника в размер на 80,00 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. Последно от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 8 – ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. И., гражданин на Република С., [дата на раждане] , притежаващ паспорт №[ЕИК], издаден от сръбските власти на 21.06.2021 г. срещу Заповед № 114/24-4332-004774 от 27.08.2024 г., издадена от И. И. И., на длъжност „младши инспектор“, група „ООР“, сектор „Охранителна полиция“, 06 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП.

ОСЪЖДА М. И., гражданин на Република С., [дата на раждане] , притежаващ паспорт №[ЕИК], издаден от сръбските власти на 21.06.2021 г. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи съдебно деловодни разноси по делото в размер на 80,00 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: